

Vymalovat se z deprese

Někde ve vesměru zně tady smích a hlasy jeho blízkosti
osm kilometrů po mém boku, za hranou nejhlubší propasti.
Od mého poutěle nejvzdálenějšího v mém světě
samota plete se s rozpovídatelných mých a klne sním.
Efemerní překonání na kolenou kněžny vsakuje se do smrti
fialových motýlů po náběžích mrtvých rudou teplou krví kornatí.
Papírek zelených vřavů z javoru poimral bílý prach
zdivo se zatřáslo krvavě lípeje ztíženě pojal strach.

www.psanci.cz